

خطر غفلت از نسبت ائمه «علیهم‌السلام» با توحید الهی

شماره پرسش: ۳۹۷۶۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۴/۱/۱ ۲۳:۲۲:۳۵

متن پرسش

۲- تفسیر سوره زمر، آیه ۳، ضمن اشاره استاد به ابهام جایگزینی ائمه به جای خدا در نزد شیعیان و توضیح مستدل بر اساس امر خداوند که «اطیعوا الله و...» ولی جسارتاً به نظرم چندان این موضوع مورد واکاوی قرار نمی‌گیرد. فرهنگ و آداب و سنن و ادبیات ما مشهون از توجه بی حد و حصر نسبت به ائمه است. بطور مثال - با سواد اندکی که دارم - به نظرم آنقدر که در آثار ادبی ما شیعیان به ائمه پرداخته شده است به خدا و ارتباط با خدا کمتر توجه شده. از یک روحانی شنیدم که هشدار می‌داد به همان میزان که اهل سنت به قرآن چسبیده اند و ائمه را رها کرده اند، ما شیعیان هم به ائمه چسبیده ایم و قرآن را رها کرده ایم و هر دو مسیر مشکلات خود را دارد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! همواره این ضعف هست که متوجه نیستیم ما با نظر به حضرت حق باید به آینه‌های نمایش انوار الهی یعنی ائمه هدی «علیهم‌السلام» نظر کنیم. و غفلت از این مسئله عملاً ما را از بهره‌مندی نسبت به توحید الهی و نماد معنوی بودن اولیای الهی محروم می‌کند و هر دوی آن موضوعات را به ابژه‌هایی تبدیل می‌کند که هیچ نسبت وجودی با جان ما نخواهند داشت. موفق باشید